

поглеждаше къмъ колибата. Тя бѣше смутена отъ неочакваното отваряне на вратата и отъ шума на кюнковетѣ. Момичето се завтече къмъ вратата и ги затвори.

Сега ключалката трѣбваше тъй да се поправи, щото да не може вече да се отваря. Сеси драсна една отъ цѣвинитѣ си кибритки и почна да разглежда ключалката, Трѣбваше да се пхне едно дървце, но такова тя нѣмаше въ рѣка. Помъчи се да откъсне парче отъ дрехата си, но и тя не се късаше. Сеси пунаше какъ мечката отново се приближава до вратата и въ отчаяние пхна прѣститѣ си надъ ключалката, послѣ си изу обувката и чорана и съ чорана я завърза.

Животното отново дойде до вратата. По тежкитѣ стѣпки момичето разбра, че мечката иска да повтори по-раншния си опитъ. Отъ това то не се боеше. То знаеше, че мечката не ще може да отвори и спокойно отиде на мѣстото си. Ала спокойствието му не продължава дълго. Вратата почна да прѣщи все по-силно и по-силно. Мечката разбра, че тази е единствения пѣтъ за колибата и се рѣши да влѣзе. Сеси скочи отъ мѣстото си. Тя чу какъ заскърцаха жѣлѣзата и почнаха да се изваждатъ отъ дървото. Сега тя сигурно щѣше да загине. Но пакъ не се уплаши. Тя стоеше до печката съ кибритка въ рѣка и очакваше минутата, когато ще запали съчкитѣ.

Вратата полека се отваряха. Нѣй напрѣдъ се извадиха жѣлѣзата и тя увисна. Мечката отново се наблегна и вратата съ шумъ падна. Като видѣ това, момичето драсна клечката и подпали съчкитѣ. Мечката се спрѣ на вратата, погледна слабия синъ пламъкъ и разсърдена отъ дългата несполука яростно се хвърли напрѣдъ. Момичето се скри задъ печката. Въ тази минута, когато мечката дойде до момичето, сухитѣ съчки бързо пламнаха и осветиха муцуната ѝ. „Буфъ!“ изрева мечката, върна се назадъ и се скри.

За нѣколко минути колибата се напълни съ искри, димъ и свѣтлина. Момичето отиде на вратата и погледна навънъ. То видѣ, че мечката стои на нѣколко крачки отъ него и чака. Тя и по-рано е виждала такъвъ огънь и знае, че огънѣтъ най-сетнѣ ще изгасне и нейната надежда ще бѣде разрушенъ. Тя не можеше да си помисли, че наистина ще умре и че остриѣтъ нѣготи на мечката ще се забиятъ въ тѣлото ѝ. Не, това не трѣбва да стане, — но какво да се прави?

Въ главата ѝ мина новъ планъ за спасение.

Отначало този планъ ѝ се виждаше неизпълнимъ, по-послѣ разбра, че той е единствения и че той ще я избави отъ близката смъртъ. Не трѣбваше да се губи ни една минута.

Каго взе единъ отъ съборенитѣ кюнкове, тя събра въ него горящи съчки и ги занесе при отворената врата. Тукъ тя сложи още съчки, подухна огъня и той пламна. Слѣдъ това прѣнесе огънь на още нѣколко мѣста и като се убѣди че